

FORGOLF

90 000 €
pro Petera
Mitchella

Jiří Seifert
peníze nejsou
alfou omegou

**Do jezírka,
DO RYBNÍKU,
do přehrady,
DO GC HÁJE!**

BEROUN
nic pro labilní
POVAHY

PODZIM JE TU!

Jste vybaveni?

59
stran pro ženy

Ferrari F430
na Karlštejně

Klára **SPILKOVÁ**

Hrála jsem fakt dobře

89 Kč
129 Sk / 4,28 €

Klára Spilková

HRÁLA JSEM FAKT DOBŘE

V rozhovoru, který jsme připravili pro dubnové číslo, Klára vzpomínala na úžasnou loňskou sezonu, kdy se dostala poprvé na velké turnaje. A to netušila, jaký hukot to teprve bude letos! Užívá si to prý úplně stejně jako minulý rok, pořád ji to ohromně baví. A pořád objevuje něco nového.

Nechme tedy Klárku vyprávět o některých z turnajů, které rozzářily její letošní golfovou sezonu. Nebylo jich málo, a tak jsme vybrali jen některé.

JARNÍ PŘEDEHRA:

European Nations Championship – Sotogrande – 6. místo

Byl to sice začátek sezony, ale měla jsem už za sebou pár turnajů a všechno bylo v rozběhu. Určitě jsem měla dobře naplánovanou zimní přípravu, takže mi všechno dobře naběhlo. S reprezentačním družstvem a trenérem Keithem Williamsem jsme byly na dvou soustředěních ve Španělsku, která mi navázala na zimní přípravu a rozjela mě do sezony. Pamatuju si, že jsem v tomto turnaji pokazila poslední kolo, ale celkově z něj měla dobrý pocit.

NA POSLEDNÍ KOLO JSEM SE VYSLOVENĚ TĚŠILA

POMLÁZKA VE FRANCII:

Mezinárodní juniorské mistrovství – 2. místo

Vůbec jsem nevěděla, co mám od tohoto turnaje očekávat. Hřiště jsem nikdy před tím nehrála, neměla jsem s ním žádnou zkušenost, a najednou jsem byla ve finále. Bylo to super. Finále jsem hrála proti Irce, která měla s sebou celý klan podporovatelů – fyzioterapeuty, mámu, tátu, kapitány teamu, a já jsem měla jen tátu, který se mnou ani nechodil na hřiště. Poprosila jsem ho, aby se přišel podívat, abych tam nebyla tak sama. Během turnaje jsem ale viděla, že přišla spousta členů místního klubu – a přišli se podívat na mě! Přišli mě podpořit, všichni mi fandili! To byl úžasný pocit. Moc mě to bavilo, vůbec mě nestresovalo, že hraju o vítězství ve finále. Rozhodlo se až na 36. jamce. Po skončení turnaje jsem si řekla, že to byl zatím nejlepší golf v životě, který jsem kdy hrála. Hřiště bylo na kraji Paříže, bydleli jsme nedaleko a měli jsme to blízko i do města, takže jsem si mohla prohlédnout i Paříž.

DÍKY ZA HRU

PRVNÍ OSLŇUJÍCÍ ÚSPĚCH:

Mezinárodní mistrovství Německa – 1. místo

To bylo něco! Je to hodně prestižní turnaj, na který jsem se moc těšila. Hraje se na krásném

hřišti u Heidelbergu, kde si zahrál i Tiger Woods. Zúčastnila jsem se ho už minulý rok, kdy jsem byla po dvou kolech sedmá, ale nakonec se mi v posledním kole moc nedařilo. Věděla jsem tedy, co od hřiště můžu očekávat, znala jsem i některé hráčky. Jela jsem tam s úplně novými holemi, které jsem nedávno před tím dostala od Titleistu, a trochu jsem se toho bála. Ale dobře to lítalo. Hrála jsem podobně dobře jako ve Francii. První kolo jsem donesla tři pod par a říkala jsem našemu týmu: „Ještě nikdy jsem nezahrála lépe než minus tři.“ Další den jsem donesla 67 ran a oni říkali: „No jasně, ještě nikdy jsi nezahrála líp než minus pět...“ Po druhém dnu jsme se my, náš tým s Kačkou Růžičkovou a Kájou Vlčkovou, staly vítězkami soutěže národních týmů, a všichni na to docela koukali. Vůbec to nečekali. Poslední kolo jsem už jasně vedla a šla jsem si to hlavně užít. Určitě mi při tom pomohlo to, jak chodím k Haně Jenčové, psychologce, která mě učí vyrovnat se s různými situacemi, soustředit se a nepřipouštět si tlak. Byla jsem hrozně ráda, že jsem to do té doby tak dobře zvládla, a na poslední kolo jsem se vysloveně těšila. A hrála jsem fakt dobrý golf – na fairway, na green, pat nebo dva... Když jsem byla na 18. jamce, přišli se na mě podívat naši kluci. Vedla jsem v té době asi o sedm ran a oni mi na odpališti říkali: „Vem si na to patr a dej to tam!“ Když jsem dohrála, zjistila jsem, že jsem hrála i líp než kluci, to byl dobrý pocit.

VŠICHNI MI SICE ŘÍKALI, ŽE SE TO DALO ČEKAT, ALE JÁ JSEM MĚLA OHROMNOU RADOST

„Nebud' smutná!“ aneb Mezinárodní mistrovství Rakouska – 2. místo

Tam jsem byla druhá a všichni mi psali: To nevdí, nebud' z toho smutná! Kdyby to bylo na začátku sezony, tak by to byl asi obrovský úspěch, ale teď to tak nebrali. Bylo to hřiště, kde se loni hrálo mistrovství Evropy. Je úzké, v parku, ale ta kvalita – úplně neskutečné. Všechno bylo jako kobereček. Hrálo se tam nádherně a já jsem si to fakt užila. Zvítězila Rakušanka, která měla obrovskou výhodu ve svém domácím prostředí. Všichni se na ni přišli podívat, všichni jí fandili, mluvilo se tam německy, prostě všechno hrálo pro ni. Já jsem se kvůli tomu strašně těšila do Varů, až budu zase já ve svém prostředí.

DRUHÝ OSLŇUJÍCÍ ÚSPĚCH:

Mezinárodní mistrovství ČR na rány – absolutní vítězka

Kája Vlčková mi říkala po skončení: „Tys nám nandala zase kotel!“

Strašně, úplně neskutečně jsem se tam těšila. Do té doby jsem totiž nehrála moc turnajů v Česku, hrála jsem jednu amatérku a extraligy – a to bylo všechno. Jak už jsem říkala, těšila jsem se na české pro-

středí. V Karlových Varech jsem už dlouho nehrála, naposledy snad před třemi roky, a docela jsem na hřiště byla zvědavá. Já nevím, na co jsem to vlastně zvyklá, ve Varech všichni říkali, jaká je tam krásná kvalita hřiště, a já jsem byla trochu zaražená. Fairway i greeny byly jiné, než jsem v poslední době zažila. Přesto bylo celé mistrovství krásně připravené a všechno bylo super. Přijel za námi i Keith, toho jsem ráda viděla. Toto vítězství byl můj druhý mistrovský titul a bylo to moc hezké. Všichni mi sice říkali, že se to dalo čekat, ale já jsem měla ohromnou radost.

MOC MĚ TO BAVILO, VŮBEC MĚ NESTRESOVALO, ŽE HRAJU O VÍTĚZSTVÍ VE FINÁLE

TŘETÍ, SNAD NEJVĚTŠÍ ÚSPĚCH:

Europen Young Masters ve Francii – první místo v jednotlivcích i první místo v týmech

Na tento turnaj jsem se moc těšila, hrála jsem ho už minulý rok, takže jsem přibližně věděla, jak bude všechno probíhat. O hřišti National, kde se to hrálo, mi vyprávělo hodně lidí, že je překrásné... Hrálo se tam pár týdnů před turnajem French Open, před dvěma lety mistrovství Evropy a dokonce i mistrovství světa. Byli jsme výborná parta: já, Kája Vlčková, Aleš Procházka, Dan Suchan a kapitán Tomáš Vlček. Nemohla jsem se tam dočkat. Po cvičných kolech jsem si hřiště šíleně oblíbila a v týmu byla velice dobrá, týmová, přátelská nálada. Hráli jsme 3 turnajová kola a já jsem hrála ještě lepší golf než před tím ve Francii a Německu. Dohromady za tři dny -14, byl to nádherný pocit, vyhrála jsem o 14 ran! Hrála jsem na fairway, na green a jeden nebo

COPAK ASÍ POVÍDÁ KLÁRKA MICHAELOVI JONOVÍ?

dva putty. Až třetí den jsem dala bogey a když jsem dohrála, lidi se mě ze srandy ptali, jak jsem ho mohla dát. Poslední den jsem měla velký náskok, ale věděla jsem, že stejně musím donést co nejlepší číslo, bojovali jsem o první místo v týmech a vyhráli jsme!!! Byl to obrovský úspěch, byli jsme hrozně šťastní. Na 18ce u greenu byl rybník, takže jsme si tam skočili. Všichni jsme hráli moc dobře a nikdy na to nezapomenu.

DALŠÍ OSLŇUJÍCÍ ÚSPĚCH:

Nominace na Ping Junior
Solheim Cup

Když jezdíme na výjezdy do zahraničí s ostatními, vím vždycky, co se bude dít, ale tentokrát jsem jela do neznáma. Vůbec jsem nevěděla, co a jak bude, vůbec jsem nevěděla, co mám od toho očekávat. Byla to úplně nová zkušenost. Letěla jsem úplně sama, ale nebylo to poprvé, zvládala jsem to v pohodě. Všechna zavazadla mi v pohodě přišla, pustili mě do USA – a už tam na mě čekali organizátoři. Některé svoje spoluhráčky jsem už znala, buď od vidění, nebo jsem s nimi už i hrála. Byly jsme super parta, bydlely jsme pohromadě v jednom hotelu i s Američankami, ale když jsme přijely večer na pokoj, šly jsme hned spát. Bylo to celé fakt náročné. Na pokoji jsem byla s Cherlin Popelkou, jejíž táta je Čech, a s tou jsme si bezvadně rozuměly. Naše kapitánka byla Karin Koch.

PO CVIČNÝCH KOLECH JSEM SI HŘIŠTĚ ŠÍLENĚ OBLÍBILA A V TÝMU BYLA VELICE DOBRÁ, TÝMOVÁ, PŘÁTELSKÁ NÁLADA

Když jsem přišla poprvé na pokoj, měla jsem postel skoro pokrytou dárky: oblečení, krásný bag, spoustu dalších věcí... To jsem koukala! Šly jsme několik cvičných kol, to druhé bylo se sponzory a bylo soutěžní. Když jsem přišla do klubovny, zjistila jsem, že náš flight vyhrál! Dostala jsem skleněnou trofej, a když jsem ji viděla, říkala jsem si: „Jak tohleto budu převážet domů, to jsem teda zvědavá!“

Turnaj samotný byl výborná zkušenost. Hřiště bylo v úžasné kondici, říkala jsem si, že fakt už nemůže být v lepší. V pondělí při prvním turnajovém kole přiletěl pan Krčmář, to mi udělalo radost. Fotil úplně všechno. Hrozně se mi líbilo, že na drivingu jsme měly tabulky s našimi jmény, pak jsme měly stejné bagy, stejné vozíky, stejné oblečení... Všechno jsme měly žlutomodré. Všechno bylo úplně jiné než v Česku – úplně jiná zkušenost. A mám pocit, že turnaj samotný byl také hlavně o zkušenosti, ne o tom, kdo vyhrál. Přesto, že jsme nevyhrály, všichni nám gratulovali – gratulovali k tomu, že jsme tam vůbec byly pozvané a mohly jsme hrát. Měla jsem radost, že jsem se potkala s Jessikou, bavíme se spolu česky a viděly jsme se rády.

A JEŠTĚ JEDEN OSLŇUJÍCÍ ÚSPĚCH:

Exhibice na Solheim Cupu

Na začátku nám oznámili, že vyberou tři hráčky na exhibici na Solheim Cup. Když jsem se dozvěděla, že jsem mezi nimi, byla jsem docela překvapená! A na tu exhibici vzpomínám úplně nejradši. Byl to pro mě obrovský zážitek. Přijela jsem a řekli mi, ať se jdu rozehrát na driving. Vzala jsem si bag a šla, ale okolo byly plné tribuny lidí! Cvičné kolo Solheim Cupu bylo už dohrané a se mnou na drivingu byly ty nejlepší hráčky z Evropy! Měla jsem pocit, že všichni koukají, co JÁ tam dělám! A ty hráčky nás dokonce oslovovaly: „Vy hraje tu exhibici, vidíte?“ Pak jsem šla na putting a bála jsem se na něj stoupnout. Jeho kvalita byla ještě lepší než na předchozím turnaji, kde jsem si myslela, že už to lepší být nemůže.

V PONDĚLÍ PŘI PRVNÍM TURNAJOVÉM KOLE PŘILETĚL PAN KRČMÁŘ, TO MI UDĚLALO RADOST

Když jsme přicházely na první teečko, všichni začali tleskat. No, Americe možná tleskali trošku víc. Exhibice se hrála tak, že nás bylo dohromady dvanáct a rozlosovalo se tak, aby hrála vždy amatérka a profesionálka. Startovaly jsme všechny najednou z jednoho teečka. Na fairwayi po odpalu prostě najednou leželo dvanáct míčů! A pak se už to hrálo ve dvojicích jako foursome a po každé jamce jedna dvojice vypadla. Hrála jsem s naší kapitánkou Karin Koch, došly jsme až do poslední jamky a já jsem hrála fakt dobře, vždycky jsem dala dobrou ránu. Zůstaly jsme tam poslední dvě dvojice, já s Karin a Nancy Lopéz s Alexis Tomson. Táta mi říkal: „To je jako bys hrála s ženským Tigerem Woodsem!“. Alexis Tomson je 14, vypadá nejmíň na 18 a umístila se dobře na US Open. Poslední jamka byla par 5. Hrála jsem ze 40 metrů do greenu a poslala jsem to půl metru od jamky. A všichni – bylo tam tolik lidí, ta jamka byla úplně plná lidí! – ti všichni křičeli a tleskali! A já jsem tam šla po fairwayi a všichni na mě najednou koukali a to bylo hrozně hezký! Obě jsme pak daly birdie a rozhodlo se v čipovací rozehrávce, ona to pak dala blíž než já, a tak jsme byly druhé.

Před třemi lety jsem hrála junior Open, to byl můj první zahraniční turnaj, a šli jsme se podívat na US Open. Stála jsem tehdy u 18. jamky a šel Tiger a všichni mu tleskali a já jsem si říkala: „Tohle chci taky!“ A teď jsem tam šla já a všichni tleskali mně. To mě tak nabíjí, protože vím, že chci golf dělat, moc mě to povzbudí do dalších turnajů, jen když si na to vzpomenu. To není, jako když si jdu u nás zahrát amatérku. To byl takový zážitek!

I když už jsem moc unavená, těším se strašně na další sezonu. Tento rok mě čekají ještě dva turnaje, mezinárodní mistrovství Turecka a The Spirit v Texasu. Na tyto poslední turnaje a celou příští sezonu se velice těším. Na nové zkušenosti a zážitky. Za toto jaro a léto bych chtěla moc poděkovat: Můj velký dík patří mému trenérovi Pavlovi Ničovi, seniorovi. Celé mojí rodině. České golfové federaci, všem lidem z realizačního reprezentačního týmu a reprezentačnímu trenérovi Keith Williamsovi. Dále pak domácímu klubu Golf klub Erpet Praha, psychologce Haně Jenčové. Zdeňkovi Kopřovi za fyzickou přípravu. Golf klubu Zbraslav a Beroun, kde můžu hrát krásné hřiště. Titleistu za poskytnutí holí a veškerého vybavení. Bez těchto lidí by se mi tato sezona takto nevydařila. Děkuju moc! ■

RITUÁL PO KAŽDÉM ZAHRAJENÉM
BIRDIE: MÍČEK DOSTANE PUSINKU